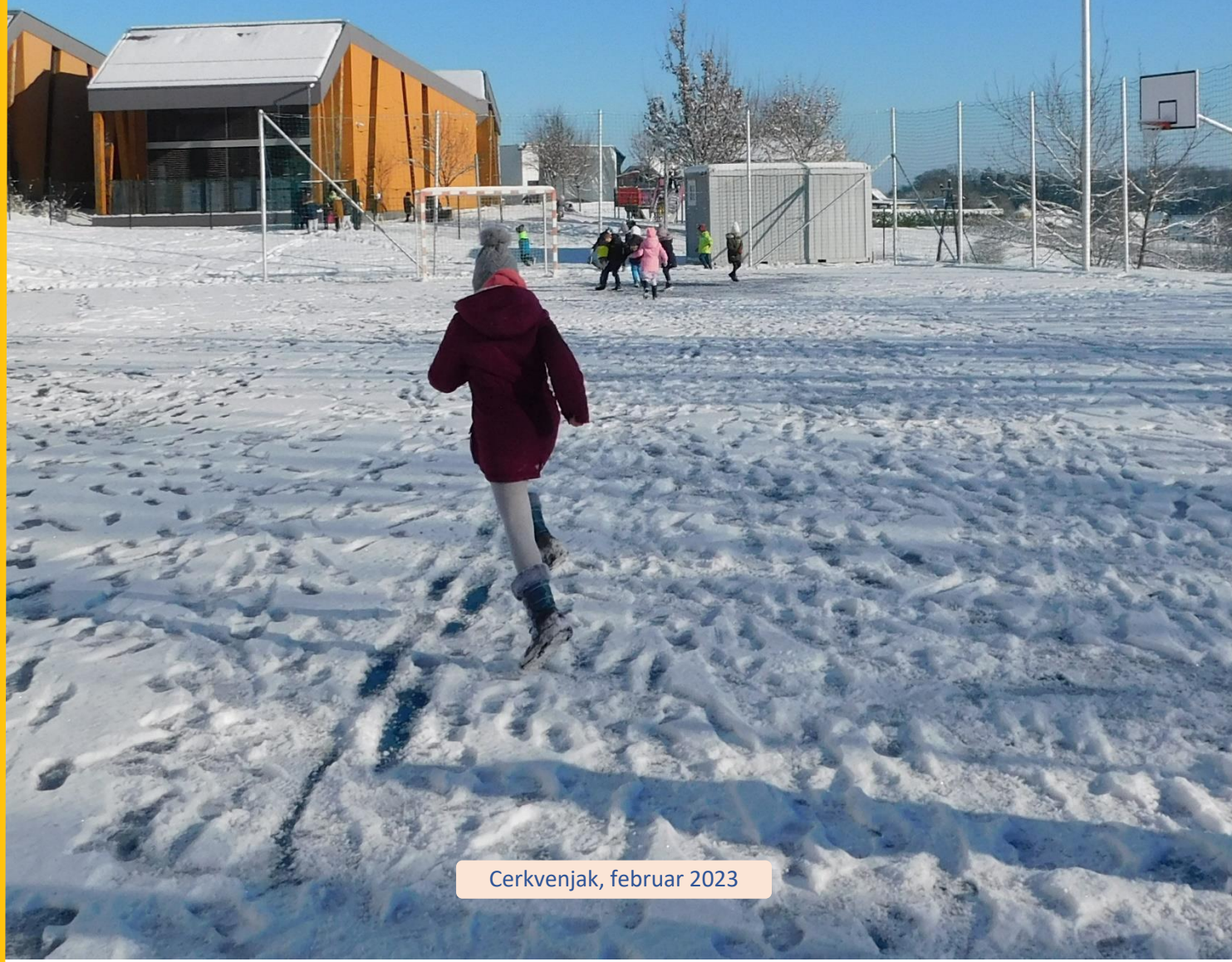

zimski

KORAKI

Osnovna šola Cerkevjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Elena Chekorova

Februar, 2023

Slika na naslovnici:

Zimska igra

NA POLOVICI

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Po prijetno preživetih zimskih počitnicah, ki so letos nekoliko prej kot običajno, ste se vrnili nazaj v šolsko okolje. Običajni dnevi v šolskem letu so največkrat med seboj zelo podobni, ne samo po tem, kako in na kakšen način smo jih preživeli v šoli, temveč tudi po nekaterih naših vsakodnevnih dogodkih.

Seveda ne moremo zaobiti vaših dosežkov, ki nam in drugim govorijo o tem, kako in kje smo bili dobri ali celo odlični ali tudi o tem, kje bi morda morali dodati še kaj, da bi lahko bili še boljši in uspešnejši. Pokazali ste dobre rezultate, ki so plod našega strokovnega dela in vaših prizadevanj. Morda vam je zmanjkalo malo motivacije, ki pa je za šolo in učenje nujno potrebna.

V šoli niso merljivi samo učni dosežki; šola je tista, ki nam je v pomoč pri vzgoji in je hkrati tudi tista, ki nas nenehno sooblikuje, pa naj bo to osebno ali še kako drugače. Želimo, da bi naša šola tudi v prihodnje postala shajališče dobrih idej in znanja, obenem pa varen in prijeten »drugi« dom našim otrokom.

S skupnimi dejanji bomo tako znova in znova potrjevali smiselnost in osmišljanje sodobne šole. Ta je namreč tista, ki vse to povezuje in nas kot osebnosti sooblikuje v vrednotah, ki so nam v teh časih še kako potrebne. Družba in ljudje smo tisti od katerih se veliko pričakuje. Šola naj ne bo samo učenje; naj bo tudi v prihodnje prostor za naša skupna prijateljstva in prijetna druženja. Vendar pa se zahtev po pridobljenih znanjih ne bomo mogli izogniti.

Tudi v prihodnje želim, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem naših otrok ter prostor, kjer se srečujejo znanje, izkušnje in še kaj.

Želim vam, da si prihranite še veliko moči za konec; ta bo hitro. Do cilja nas loči le še »slaba polovica.«

Naj bodo šolski dnevi prijetni, polni novih pričakovanj in novih doživetij.

mrzlega 9. februarja 2023

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc,
spec., prof.

Pravljica v prvem razredu

Nekoč pred davnimi časi, natančneje meseca septembra, je 33 malih nadobudnežev prestopilo šolski prag. Njihove učiteljice Katja, Doris in Nina so jih vzele pod svoje okrilje in skupaj so odpotovali novim dogodivščinam naproti. Kaj kmalu so ugotovili, da šola ni šala in tudi šolska torba marsikaj skriva. Polni pričakovanj so se veselo lotili reševanja delovnih zvezkov, ustvarjanja različnih izdelkov, miganja s telesi in sklepanja trdnih prijateljstev. Kar se je v tem času dogajalo za devetimi vodami in devetimi gorami pa prikazujejo naslednje slike:

Verjamemo, da se bo zvrstilo se mnogo prijetnih dogodivščin in da se bo tudi naša pravljica končala s srečnim koncem.

Poseben obisk

V torek, 7. 2. 2023, smo učenci 1. a in 1. b dobili prav poseben obisk. Tak, ki se ne zgodi prav pogosto. Obiskal nas je namreč delovni par iz Društva Ambasadorji nasmeha. Gospa Lidija in njena terapevtska psička Suri sta se nam predstavili in povedali, kaj počneta. Psička Suri nam je pokazala, katere trike in naloge vse zmore. Učenci so z občudovanjem opazovali in poslušali ter imeli priložnost tudi sami sodelovati. Veliko novega smo se naučili o kužkih in na koncu smo bili vsi mnenja, da je ta obisk bil res poseben in edinstven.

Učiteljice 1. a in 1. b razreda

Katja Lamprecht, Doris Novak, Nina Žvarc

V 1. c razredu smo zelo ustvarjalni

Naš 1. c razred je stopil v svoje velike čevlje in z varnimi ter previdnimi koraki preizkušal poti našega učnega sadovnjaka. Spoznavali in preizkušali so svoja znanja, sposobnosti, spretnosti, merili moči in vedno znova odkrivali svoja močna področja ter razvijali šibkejša. Najpomembnejše pa je, da dokazujejo, da si zmorejo med seboj pomagati, se drug drugemu opravičiti ter podati roko prijatelju, kadar pade ... So veliki umetniki, kar dokazujejo s svojimi dovršenimi umetnijami, glasbeniki in gledališčniki, saj se radi preizkušajo v dramatizacijah zgodbic, vztrajni športniki, ki premagujejo dolge pohode z andraškimi nogicami, varuhi narave in še mnogokaj drugega. Postajajo pa tudi že pravi mali matematiki ter zavzeti bralci, saj so že skoraj vsi opravili domače branje in bralno značko. Nekateri pa se dokazujejo tudi že v pisanju. Tako prvošolci pogumno stopamo skozi vse preizkušnje ter se iz dneva v dan učimo, spodbujamo ter razveseljujemo drug drugega. Pri tem pa nikoli nismo sami, saj nam naproti prihajajo tako učiteljice, učenci iz drugih razredov kot tudi tehnično osebje, za kar smo jim zelo hvaležni.

Naš prvi šolski dan

mag. Andreja Černel, razredničarka 1. c

2. a razred se predstavi

Pol leta smo že učenci 2. a razreda. V tem času smo se naučili veliko novega in počeli veliko zanimivih stvari.

Športno aktivni

Ponosni na svoje sovce in super glasbila

Želimo si več takšni zajtrkov

Mini čebelnjak

Super plavalni tečaj

Vetrnice samo še preizkusimo

Učenci 2. a razreda z učiteljico Jožico Zorko

Tradicionalni slovenski zajtrk v 2. b

Tako kot vsako leto smo na podružnični šoli tudi letos tretji petek v novembru, posvetili obeleževanju dneva slovenske hrane. Letos je potekal, že 12. Tradicionalni slovenski zajtrk, pod sloganom:
ZAJTRK Z MLEKOM – SUPER DAN!

Ilustrator Peter Škerl je v svojem umetniško romantičnem slogu oblikoval plakat, ki nagovarja otroke in učence k rednemu zajtrkovanju. Pri tem je uporabil Kekčevo in Mojčino sliko.

V ta namen smo v jedilnici šole pripravili tradicionalni slovenski zajtrk. Pripravili smo pogrinjke, domač kruh, mleko, med, jabolko. Vsi pripravljene izdelki so lokalnega, slovenskega izvora. Da bi zajtrk naredili še privlačnejši, smo se že pred prihodom v jedilnico, pogovorili o bontonu pri mizi in pravilni uporabi pribora. Po šolskem radiu smo prisluhnili Alji in Sanji, ki sta nam veliko povedali o pomenu zdravega zajtrka in o projektu nasploh.

Sledil je zajtrk.

Po zajtrku so sledile aktivnosti po razredih.

Letos smo medse povabili čebelarja, gospodinje in turistično kmetijo Druzovič, ki so nam pomagali pri izvedbi delavnic za učence.

Čebelar je predstavil delo čebelarja in pripomočke, ki jih potrebujejo pri delu, ter nekaj zanimivosti o čebelah. V prijetnem vzdušju smo z učenci izdelali čebelice, pokušali in spoznavali okuse medu ter si ogledali kratek filmček na temo čebelarstva.

Gospodinje so učencem prikazale postopek priprave testa za peko kruha. Učenci so si sami naredili pletenice ali polžke, ki ji je gospa kuharica z veseljem spekla. Cela šola je omamno dišala po sveže pečenem kruhu ... Učenci so z užitkom pojedli sveže pečene pletenice in polžke.

Turistična kmetija Druzovič je poskrbela za telesno aktivnost učencev. Lucija je v telovadnici pripravila poligon pa vzoru popularnega Exatlona. Učenci so preizkusili v raznih igrah, pri katerih so zelo uživali.

Utrinki 2. b razreda

Prvi dan v 2. b razredu

Prvi dan pouka smo napisali, kaj imamo skupnega.

Pri likovni umetnosti se sprostimo

Plavalni
tečaj

Plavalni
tečaj

Tudi plavati smo se naučili

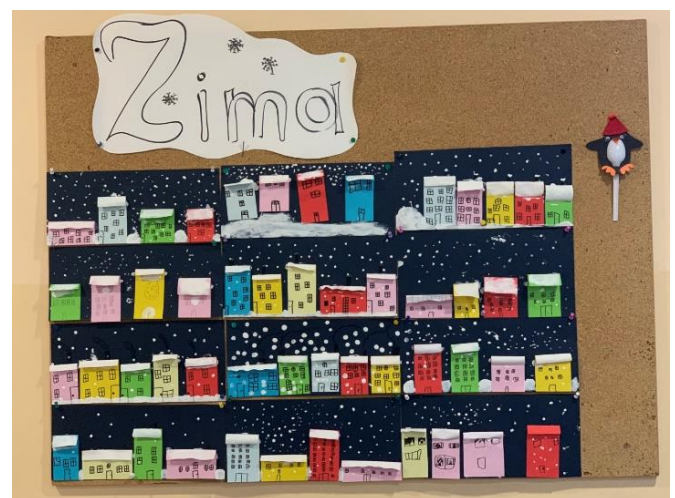
Razveselili smo se daril

Izdelali smo dekoracijo za tradicionalni slovenski zajtrk

Razveselili smo se zimskega športnega dne, ki smo ga prežveli na drsalkah v Kidričevem

Zapisala in uredila fotografije: Urška Kostanjevec

3. a se predstavi

Športni dan

V 3. a smo prvi športni dan namenili učenju rolanja, spoznavanju igre tenisa in košarke. Doživetja tega dne so učenci opisali.

Zjutraj smo odšli na igrišče. Povedali smo številko čevljev in dobili rolke. Žan me je naučil rolkati. Po malici smo šli na predstavitev igre tenisa.

Klemen Gomzi, 3. a

Ko je bil športni dan, smo namesto torb prinesli nahrbtnike. Prinesel sem si rezervna oblačila in rolke. Najprej smo vadili rolanje. Potem smo pomalicali sendviče.

Na igrišču smo vadili igro tenisa. V telovadnici smo vadili košarko. Dobili smo tudi prijavnice za vpis v tečaj. Najboljši mi je bil tenis.

Žan Košnik, 3. a

Kulturni dan

V šoli smo dobili malico. Z avtobusom smo se odpeljali po avtocesti. V akvariju smo si ogledali morske živali. Do tja smo hodili. V parku smo šli na igrišče. Tam je bilo veliko igral. Po nas je prišel avtobus.

Bilo je zanimivo. Rad grem na take izlete.

Filip Vrbovšek, 3. a

Obisk gledališča

Bili smo navdušeni, ker smo šli v Maribor. Najprej smo si ogledali lutkovno predstavo. Od tam smo šli v akvarij. Videl sem kraljevega pitona. Klemen se ga je bal. Potem smo šli na igrala. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj domov.

Matic Vrbnjak, 3. a

Zbrali smo se v šoli. Z avtobusom smo potovali v Maribor. Najprej smo šli gledat predstavo. Potem smo šli v akvarij terarij gledat živali. Imela sem se fajn.

Hana Zorec, 3. a

Najprej smo se peljali v lutkovno gledališče. Za tem smo šli v akvarij terarij. Tam smo videli veliko zanimivih živali.

Julija Kocuvan, 3. a

Zjutraj smo šli na avtobus. V Mariboru smo šli v gledališče. Po predstavi smo pojedli malico in odšli v akvarij terarij. Tam smo videli kače in ribe. Šli smo v park. Tam smo se igrali in si odpočili.

Sara Cmour, 3. a

Zbrali smo se v šoli. Šli smo na avtobus. Pripeljal nas je v Maribor. V gledališču smo si ogledali predstavo Želodkova skrivnost. Pred gledališčem smo nato pomalicali. Skozi mesto smo odšli do akvarija. Tam smo si ogledali živali. V parku smo se nazadnje še igrali.

Neža Fekonja, 3. a

Na tehniškem dnevu smo za praznično okrasitev doma izdelali smreke in obeske s podobo Božička.

Z avtobusom smo se odpeljali v Maribor. V akvariju smo videli veliko rib in kač. Z avtobusom smo se peljali tudi nazaj proti šoli. Pot je bila dolga in nekaj nas je zaspalo. Matic me je zbudil.

Mark Ploj, 3. a

Na igrišču smo vadili igro tenisa. V telovadnici smo vadili košarko. Dobili smo tudi prijavnice za vpis v tečaj. Najboljši mi je bil tenis.

Žan Košnik, 3. a

BOŽIČNO JUTRO

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem videla pod smreko darila. Odprla sem darila z mojim imenom. Dobila sem play mobil kmetija. Takoj sem jo začela sestavljati. Pozneje so se zbudili še mama, ata in babica. Tudi oni so odprli darila. Mami je Božiček prinesel bon za masažo, atiju orodje, babici parfum. Vsi smo bili veseli. Skupaj smo pojedli zajtrk in se zabavali.

Hana Zorec, 3. a

BOŽIČNI VEČER

Zvečer sta prišla babi in dedi. Skupaj smo pojedli večerjo. Odšli smo k maši. Pri maši sem videl veliko sošolcev. Po končani maši smo se z dedijem in babico poslovili. Komaj sem čakal, da bo jutro. Ko sem se zbudil, sem stekel do smreke. Videl sem veliko daril. Vseh sem bil zelo vesel.

Klemen Gomzi, 3. a

SILVESTROVO OB MORJU

Bili smo v Kopru. Pred zajtrkom sva se s prijateljico Špelo igrali. Po zajtrku smo se šli kopat. Po tem smo nekaj časa preživeli v parku. Tam sva s Špelo jedli palačinke. Odšli smo še drsat. Popoldne smo počivali. Novo leto smo pričakali v parku. Po ognjemetu smo se odpravili spat. Imela sem se lepo.

Neža Fekonja, 3. a

ZADNJI DAN V LETU 2022

Bila sem pri babici. Pekli sva piškote. Prespala sem pri njej. Naslednji dan, ki je bil zadnji v letu, sta po kosilu prišla starša. Prišel je tudi moj kuža Blu. Šli smo po nakupih in v McDonalds. Doma smo čakali polnoč. Ko so začele pokati rakete, je bilo Bluja zelo strah.

Julija Kocuvan, 3. a

SILVESTRSKI VEČER

Večer smo preživeli doma. Bilo je veselo. Imeli smo veliko večerjo. Gledali smo televizijo in se zabavali. Nestrpno sem čakala polnoč. Voščili smo si. Zaželela sem si, da bi se mi v letu 2023 zgodilo veliko lepega.

Sara Cour, 3. a

SILVESTROVO

Zjutraj sem se zbudil vesel. Vedel sem, da bomo zvečer praznovali novo leto. Iz Budimpešte smo se vračali proti domu. V Murski Soboti smo kupili rakete. Pozno popoldne smo prišli domov. Bližala se je večerja. S sestro sva gledala risanko Obuti maček in se igrala. Ob polnoči smo spuščali rakete. Imeli smo velik ognjemet. Spili smo šampanjec in si voščili. Spat sem šel ob enih.

Mark Ploj, 3. a

3.b se predstavi

Tradicionalni slovenski zajtrk – izdelovanje kozjega sira v 4. a razredu

Projekt Tradicionalni slovenski zajtrk je potekal 18. novembra 2022. Dan smo začeli z zajtrkom, ki je vključeval črni kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Pomembno je poudariti, da je vsaka izmed navedene jedi bila domačega izvora. Prav na ta dan se nam je v 4. a razredu pridružila gospa Petra, z Ekološke kmetije Plohl. Predstavila nam je ekološko kmetijo, postopek izdelave kozjega sira in skupaj z nami le tega izdelala.

Kako pa sploh izdelamo kozji sir?

Za začetek v lonec nalijemo mleko in izmerimo temperaturo. Merimo tako dolgo, dokler se mleko ne segreje na 37 stopinj. Nato dodamo pomembno sestavino - feta kulturo, le-ta je pomembna za mehko sira. Dodamo tudi vodo in sirišče. Kmalu za tem v mleku nastanejo sirna zrna. S pripomočkom za rezanje sira ga razrežemo. Nadaljujemo z zajemalko in precedimo sirna zrna. Nato v mleko dodamo sol in po želji ter za boljši okus tudi drobnjak. Na koncu sir odcedimo, obrnemo in damo v modele. Čez dva dni sir obrnemo na krožnik, ga narežemo in DOBER TEK.

Učiteljica Sanja Balažic in Žak Plohl, 4. a

Jesenski športni dan v 4. a

Vita Koren: V četrtek, 22. 9. 2022, smo imeli športni dan. Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Maribor. Tam smo najprej malicali. Potem smo vstopili v športne prostore plezalnega centra Klajmber. Najprej smo se preoblekli in se ogreli. Nato smo se igrali različne igre in se učili plezati. Najbolj mi je bila vseč igra, ko smo iskali žogice.

Žak Plohl: Bili smo na plezanju. Najprej smo se naučili padati in plezati. Potem smo lahko prosto plezali. Igrali smo se tudi igro Repki. Pri tej igri po plezalni steni obešaš male vrvice, nasprotna ekipa pa jih sname. Igrale smo se še druge igre. Vmes smo imeli odmor za malico. Športni dan mi je bil zelo všeč.

Špela Germič: Prispeli smo v športno dvorano, se preoblekli in se ogreli. Nato smo šli plezat. Potem smo imeli malico. Najbolj mi je bila vseč igra Meduza. Športni dan mi je bil zelo všeč.

Matic Furšt: Igrali smo se igre in plezali. Všeč mi je bila igra Iskanje žogice. Jaz nisem našel nobene. Čas se je hitro iztekel in šli smo domov. Všeč mi je bilo.

Lovro Brunčič: V Maribor smo se peljali 30 minut. Najprej smo se ogreli. Najbolj mi je bila vseč igra Poplava, potres.

Plezamo ...

PEKLI SMO PIŠKOTE ...

Na zadnji šolski dan v letu 2022 so učenci 4. razreda skupaj z učiteljicama Sanjo in Mileno pekli piškote. Oh, kako je dišalo in kako slastni so bili!

Zgodbice ...

Lebdel sem

Obiskal sem lebdivke. Bile so me vesele. Povedale so, do jim je dolgčas, ker jih nihče ne obišče. Njihov grad je bil iz ledu. V njem je bila peč, v kateri je gorel moder ogenj. Ogenj ni bil vroč, zato sem se ga lahko dotaknil. Postregle so mi z večerjo in pripravile posteljo. Zjutraj so me vprašale, če bi rad lebdel. Tega sem si zelo želel. Hodil sem po zraku. Pred odhodom domov sem se jim zahvalil. Na poti sem srečal pingvine in jim povedal, kako prijetno in čisto nič strašljivo je bilo pri lebdivkah. Kmalu jih spet obiščem.

Jošt Nartnik, 4. a

Poredna žlica

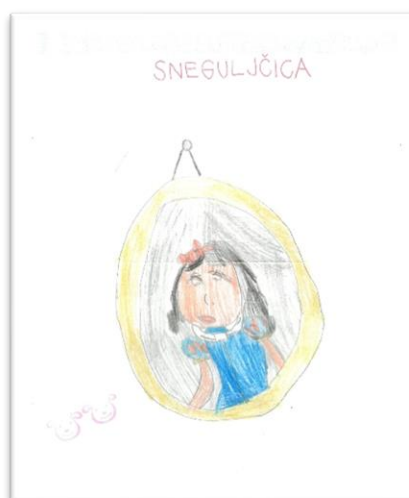
Žlica v pomivalnem stroju je zelo nagajala. Ko je mama odprla pomivalni stroj, je bilo vse polomljeno. Žlico je nadrla. Potem je mama vse ven zložila, žlico samo v pomivalni stroj posadila. Bil ji je dolgčas. Mama jo je spustila iz stroja in žlica je bila spet pridna.

Vita Koren, 4. a

Pravljica

Pred davnimi časi je živela mati, ki je imela tri hčere. Nekoč je mati hudo zbolela in je rekla hčeram, da katera ji bo prva prinesla zdravilo, se bo poročila s kraljevičem. Mati je dala vsaki tristo goldinarjev. Prva je šla v mesto, druga v vas in tretja v gozd. Najstarejša sestra je videla trgovino z oblačili za sto goldinarjev. Druga tudi ni bila kaj boljša, ampak šla je v cvetličarno za sto goldinarjev. Tretja ni bila kot starejši sestri. Poiskati je šla zdravilo. Šla je k stari hiši, vstopila je in zagledala medveda, za medvedom pa starko. Starka jo je vprašala, kaj potrebuje. Rekla je, da rabi zdravilo za bolno mamo. Starka se ji je ponudila, da ji ga lahko pomaga narediti. Ukazala je medvedu, naj ji prinese lonc in napoje. Medved je stekel po vse, kar je ukazala starka. Kakšno zdravilo rabiš? Biti mora zelo čudežno. Takšnega bom poskusila narediti. Dvanajst dni že ni bilo hčerke domov in mater je zelo skrbelo, kje je. Bila je tako bolna, da ni mogla vstati. Mati je bila zelo zaskrbljena, da bo ostala čisto sama. Starejši sestri je poslala, da jo poiščeta. Vendar sestri sta šli v trgovino s kraljevimi oblačili. Začelo je močno deževati. Tretja hči je premišljevala. Vprašala je starko, če lahko pri njej prenoči. Starka je rekla, da lahko pri njej prespi, kolikor dolgo želi. Pokazala ji je najlepšo sobo in ji rekla, da bo tukaj spala. Soba je bila zelo lepa, tudi hrana je bila odlična. Doma si je morala sama kuhati. Sestri sta se vrnila domov in rekli materi, da najmlajše nista našli. A čez nekaj dni je tretja hči prišla domov. V roki je imela zdravilo. Mama ga je popila. Vsak dan je bila boljša. Tretji dan je vstala iz postelje. Tretja hči se je poročila s princem. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Špela Germič, 4. a

Utrinki 4. b

V letošnjem šolskem letu smo počeli že mnoge raznolike dejavnosti.

V mesecu oktobru smo se skupaj z ostalimi učenci podružnične osnovne šole podali na podnebni tek, kjer smo opozarjali na problem globalnega segrevanja.

Pri likovni umetnosti smo se preizkušali kot kiparji in oblikovalci prostora.

V decembru smo se vsi veseli podali na sneg in se zelo zabavali.

V januarju smo po napornem drsanju kar obsedeli ...

Da pa ne boste mislili, da se v šoli samo zabavamo, pa vam povemo, da smo se pri slovenskem jeziku šli tudi pisateljke, kjer so nastale prav zanimive pravljice.

ČUDEŽNO ZDRAVILO O TREH HČERAH IN BOLNI MAMI

Nekje daleč za goro so živeli mama, ata in tri hčerke. Sicer zgodilo se je tako. Mama je bila zelo bolna. Oče je hčerkam rekel: »Pojdite po čudežno zdravilo!« Prvi hčeri je dal 100 eur, a je domov prišla s kraljevičem. Medtem ko je drugima dvema dal 300 eur, jima je dejal: »Vem, da ne bosta prinesli zdravila, tako kot ga ni prva hčerka, a vseeno poizkusita svojo srečo.«

Čez tri tedne se je vrnila druga hčerka in rekla očetu: »Nisem ga našla, a medvedu sem obljubila poroko, ker mi je pomagal.«

Tretja je iskala in iskala ter ga naposled le našla. Mami to zdravilo ni pomagalo, zato je šla iskat novo zdravilo. Sestri sta bili nevoščljivi, zato sta se skrili za drevo in jo čakali. Končno je prišla tretja hči z drugim zdravilom. Zvezali sta jo za drevo in odhiteli domov z zdravilom. A tudi to ni pomagalo.

Čez mesec dni se je vrnila tretja hči in mami je poskočilo srce. Pozdravila se je. Pomagalo ni nobeno zdravilo, ampak tretja hčerka s svojo vrnitvijo, ki jo je osrečila.

Zala Černel, 4. b

Zbrala in uredila Andrejka D. Šegula

Literarni in usvarjalni utrinki iz 5. a

IZLET V PRAZNIČNI MARIBOR

V času novoletnih počitnic smo se odločili, da se odpeljemo v Maribor gledat lučke. Povabili smo tudi sošolko Nino, ki se nam je z veseljem pridružila.

Pripeljali smo se v Maribor in se odpravili peš po mestu. Videli smo ogromno lučk in prazničnih stojnic, pa tudi gospoda z lutkovno predstavo. Nasproti nam je prišla skupina glasbenikov, ki so igrali na harmoniko in bobne. Videli smo tudi dedka Mraza, ki se je peljal mimo nas s kočijo. Peljali smo se s panoramskim kolesom, visokim kar 23 metrov. Z vrha smo opazovali Piramido, okrašeno z lučkami.

Ko smo postali lačni, smo se odpravili v McDonald's. Tam smo srečali bratovo sošolko. Siti smo se odpeljali domov, saj je bilo že pozno zvečer.

Amiel Hašaj, 5. a

BOŽIČ

Bil je božični večer. Postavili smo smreko ter jo okrasili z lučkami in barvnimi okraski.

Naslednje jutro sem se zbudila in pod smreko opazila polno daril. Zame so bila kar tri. V času kosila nas je obiskal moj boter. Prinesel mi je dve darili: kapo in glavnik. Popoldne je prišla na obisk sestrična, ki mi je prinesla velikega okrasnega palčka. Zaželeli sva si, da bi prespala pri nas. Njeni starši so dovolili. Zelo sva bili veseli. Naredili sva si kokice in gledali film. Imeli sva se zelo lepo.

Naslednji dan se je sestrična morala vrniti domov. Jaz pa sem odšla na sprehod z mojo psičko Žužo.

Ajda Berghaus, 5. a

PREDSTAVIM SE

Ime mi je Luka, pišem se Škrlec. Obiskujem peti razred in sem nogometaš.

Nogomet treniram in igram za NK Cerkvenjak. Sem stranski igralec. Imam odlične soigralce. Na treningih delamo razne vaje, pa tudi »finte.« Lani, ko sem igral za U11, smo imeli osem tekem. Letos tekmujem že za U13 in skozi celo leto nas čaka triindvajset tekem. Zdaj, ko je mrzlo, igramo v telovadnici. Spomladi pa bomo spet igrali zunaj.

Želim si postati zelo dober igralec nogometa.

Luka Škrlec, 5. a

PREDSTAVIM SE

Sem Domen Fekonja, učenec 5. a razreda. Star sem deset let. Rojstni dan imam 13. avgusta. Imam sestro Niko, ki je stara štirinajst let.

Od športov so mi najbolj všeč nogomet, odbojka, hokej in med dvema ognjema. Doma imamo kmetijo. Redimo krave, pujske in kokoši. Delo na kmetiji imam rad.

Domen Fekonja, 5. a

ŠPORTNI DAN – BOWLING

V četrtek, 22. septembra, smo imeli športni dan z naslovom Dan športnih iger. Prijavil sem se na bowling. Nestrpno sem čakal ta dan.

Ob osmi uri zjutraj smo se učenci zbrali pred šolo. Kuharice so nam razdelile malico. Nato smo se z avtobusom odpeljali na Ptuj. Ko smo prispeli, smo najprej pomalicali in odložili nahrbtnike. Potem smo obuli čevlje za bowling in začeli z igro. V skupini nas je bilo pet. Ob koncu sem imel največji seštevek točk. Bil sem prvi! Tega sem bil zelo vesel.

Športni dan je hitro minil. Avtobus nas je varno pripeljal v Cerkvenjak. Pojedel sem kosilo in se odpravil domov.
Tai Štrucl, 5. a

ŠPORTNI DAN – PLEZANJE IN STRELJANJE

Opisal vam bom športni dan, ki mi je ostal v lepem spominu.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Razporedili smo se v skupine. Z avtobusom smo se odpeljali na plezanje. Bil sem v skupini mlajših učencev. Najprej smo se ogreli. Potem smo dobili plezalno opremo. Animatorica nas je seznanila z osnovami plezanja. Na plezalni steni mi je bilo zelo všeč. Najprej smo plezali do dogovorjene točke. Ko smo se privadili, smo lahko plezali do vrha. Po plezanju smo pojedli malico. Nato smo streljali z zračno puško. Šlo mi je zelo dobro.

Po končanem streljanju smo imeli odmor. Pojedli smo prigrizke iz nahrbtnika. Nekaj časa smo igrali še košarko, nato pa smo se odpravili proti domu.

Tine Gavez, 5. a

DOBILA SEM SESTRICO

V mesecu decembru sem dobila sestrico Niko. Ima modre oči in goste, črne lase. Je zelo majhna. Obiskala sem jo že v bolnišnici. Sedaj, ko je doma, samo spi, je in lula v pleničke.

S sestro Nijo komaj čakava, da zraste, da se bova lahko igrali z njo. Velikokrat opazujeva mamo, kako jo previja. Nija je mlajša od mene in hodi v vrtec. Imam tudi starejšo sestro Nušo. Ko nama je mama povedala, da bomo dobili dojenčka, nisva vedeli, katerega spola bo. To sva ugotovili, ko sva počili ogromen balon in so se iz njega vsuli roza lističi. Z Nušo komaj čakava, da jo bova lahko nahranili, previli in umili. Najbolj se veselim dneva, ko bo izgovorila moje ime.

Neža Šamperl, 5. a

PSIČKA LILI

Imam psičko Lili, ki je stara eno leto. Ima rjavo dlako in rjave oči. Je posvojena.

Bili smo na zabavi v Gaberniku. Pozno zvečer smo jo otroci zagledali. Mislili smo, da je lisička. Bila je mokra in prestrašena. Starši so menili, da je pobegnila od doma. Ko so hoteli, da bi šla čez cesto, je začela jokati. Naslednji dan je ležala še vedno na istem mestu kot prejšnji večer. Po kosilu sta mama in ati odšla po njo. V ponedeljek sta jo odpeljala na veterinarsko postajo. Tam so jo pregledali. Ni imela čipa in tako smo jo lahko posvojili. Po pouku smo se odpeljali do trgovine za male živali. Kupili smo ji hrano, igrače ter posodice za hrano in vodo. Ko smo prišli domov, sem jo poimenovala Lili.

Lili imam zelo rada. Vsak dan jo peljem na sprehod.

Lana Majhenič, 5. a

MALTEŽANKA TAČKA

Opisala vam bom svojo psičko Tačko.

Tačka se je skotila 8. maja 2022. Stara je približno sedem mesecev. Ima bel kožuh in bele, hitre tačke. Njene oči so rjave, ušesa pa dolga. Ima črn smrček, ki zelo hitro zavoha hrano. Najraje ima surovo meso, brikete in pasje konzerve. Zelo rada pije vodo, pa tudi mleko.

Tačka je pasme maltežan, zato se na dolgem sprehodu hitro utruji. Ima pasjo prijateljico, Belo, ki je tudi maltežanka. Igrata se in grizeta. Najraje se lovita. Lovljenje je Tačkina najljubša igra, saj je zelo hitra. Ima tudi svojo plišasto igračko, ki pa je že zelo pogrizena.

Ime sem ji dala jaz. Izbrala sem ga zaradi njenih majhnih, belih tačk. Je dobra pasja prijateljica.

Aleksija Perša, 5. a

MOJA PRAVLJICA: SRČNA DEKLICA

Nekoč je živela družina, ki je bila zelo revna. V njej so živeli oče, mačeha in dve deklici, Klara in Anja. Anja je bila pridna in ljubezniva, Klara pa nesramna in nespoštljiva punca.

Deklici sta imeli veliko želja. Nekega večera je Anja stopila k oknu in rekla: »O, zvezdica moja, prosim te za hrano in nekaj denarja. Ničesar drugega si ne želim.« Nato je zaprla okno, legla v posteljo in zaspala.

Kar naenkrat je bila budna. Ležala je na oblakih. »Kje sem?« je vprašala. Odločila se je, da bo šla po oblakih. Ko je hodila dobre pol ure, je zagledala drevo s hruškami. Bilo je žalostno drevo. Anja ga je vprašala: »Kaj je narobe, drevo?« Drevo je odgovorilo: »Te hruške so zelo nagajive. Igrajo se z mojimi lepimi, zelenimi listi in jih trgajo. Prosim te, oberi jih.« Anja je naredila to. Drevo pa ji je reklo: »Kar imej jih, te hruške, saj si si jih prislužila.« Deklica je odšla naprej. Prišla je do oblaka, ki je jokal. Bil je cel črn, pravi nevihtni oblak. Pa še njega vpraša: »Kaj je narobe, oblak?« »Te solze me jezijo,« ji reče. Anja zagleda vedro. »Kaj pa, če s solzami napolnim vedro?« Oblak ji reče: »Kar uporabi ga, prosim.« In res, solze so odtekle, po dveh urah je bilo vedro polno.

Oblak se ji je zahvalil. Anja je odšla dalje. Prišla je do koč, v kateri je živela stara ženica. Potrkala je na vrata. Starka ji je odprla in jo spustila v hišo. Vprašala jo je: »Kako ti je ime, ljubica?« »Ime mi je Anja,« je povedala deklica. Dolgo sta se pogovarjali. Nato je Anja vprašala: »Zakaj sem tu?« Ženica ji je odgovorila: »Pridi z mano.« Prišli sta do nekih vrat in ko je Anja šla skozi njih, je v njeno naročje padlo zlato. Stara ženica pa je izginila. Kar naenkrat je tudi Anja bila doma. Z očetom sta odgnala mačeho in hudobno Klaro. Nista bila več revna in živela sta srečno do konca svojih dni.

Nina Lorenčič, 5. a

Kulturni dan – Obisk knjižnice Ivana Potrča in ogled predstave v Mestnem gledališču

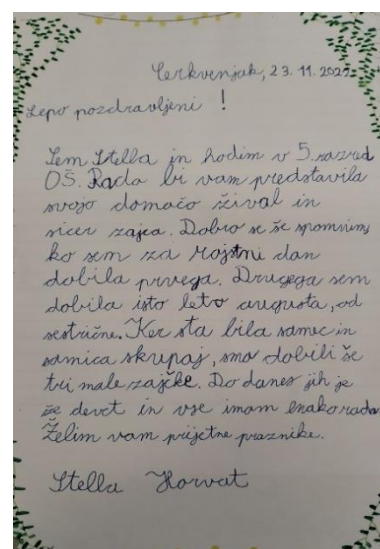
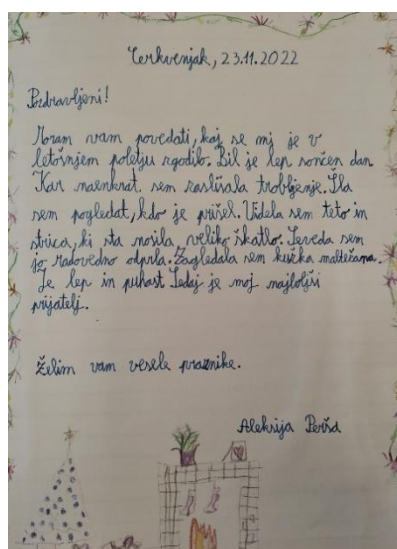
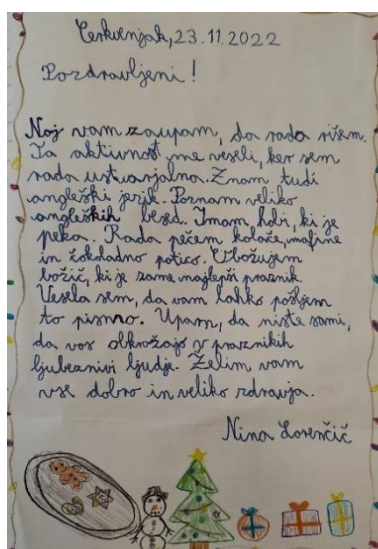
Naravoslovni dan – Tradicionalni slovenski zajtrk

Pripravili smo pogrinjke, pojedli okusen zajtrk, prisluhnili zanimivemu predavanju čebelarjev ter izdelali prehransko piramido.

Projekt Young Caritas Slovenija

S prisrčnimi pismi smo neznanim starostnikom polepšali praznične decembrske dni.

Praznični december

Kozarce za vlaganje smo spremenili v božične laterne, izdelali novoletne voščilnice in zimsko dekoracijo za učilnico.

Učenci 5. a z razredničarko Viktorijo Caf

ŠPORTNI DAN SKOZI OTROŠKE OČI (5.B)

Ob 8.00 smo se dobili v šoli, ob 9.00 pa je po nas prišel avtobus. Peljal nas je do Ledne dvorane. Tam smo si izposodili drsalke in šli drsat. Za drsanje smo imeli 1,5 h. Skupaj s prijatelji smo drsali in na koncu naredili še skupinsko sliko. Potem smo vrnili drsalke, po nas pa je prišel avtobus. Vrnili smo se v šolo in imeli kosilo. Imela sem se super, zelo je bilo dobro, da smo lahko drsali s prijatelji iz višjih razredov.

Zoja

Ob 7.30 sem šel v šolo. Na avtobus smo šli ob 9.00. Odpeljal nas je v Ledno dvorano. Vožnja je bila dolga 50 minut in zelo zabavna. Ko sem drsal, sem štirikrat padel. Športni dan mi je bil všeč, ni mi bilo všeč le to, da je bila tam cela šola, ker je bila gneča.

Nejc

Zjutraj smo se ob 8.00 zbrali v šoli. Vzeli smo si malico in odšli na pot. Z avtobusom smo se peljali 50 minut. Ko smo prišli do Ledne dvorane Maribor, smo si vzeli drsalke in se drsali uro in pol. Ta dan mi je bil res všeč, ker sem se naučil drsati.

Taj

Zjutraj ob 8.00 smo se zbrali v šoli v razredu. Ob devetih smo šli na avtobus. Zunaj je zelo deževalo. Ko smo prišli v Maribor v Ledno dvorano, smo najprej šli po drsalke, nato pa v garderobo, kjer smo se uredili. Potem smo šli drsat. Ko smo drsali, sem trikrat padla.

Drsali smo uro in pol, vendar je zelo hitro minilo. Po drsanju smo se vrnili v šolo. Dan mi je bil zelo všeč, ker smo lahko drsali s prijatelji iz šole, ni pa mi bilo všeč, da je bilo tako mrzlo.

Lara

Športni dan je bil super. Na športnem dnevu smo drsali. Zelo všeč mi je bilo, da smo skupaj drsali. Tudi učiteljica Simona je drsala z nami. To mi je bilo všeč. Naša učiteljica nas je na drsališču tudi fotografirala. Všeč mi je bilo tudi, da je bila poleg glasba.

Matilda Martina

Dejavnosti v 5. c

Pri naravoslovju smo se učili o zdravem zajtrku in o pomenu le tega, zato smo si ga tudi pripravili.

V jesenskem času smo se učenci 2. triade podali na pohod v bližnjo okolico šole.

V okviru Slovenskega tradicionalnega zajtrka so nas obiskali gospodinje, čebelar in predstavnica Vinogradniško sadjarskega društva. Uživali smo ob njihovih delavnicah.

Kot vsako leto smo se tudi letos potrudili z izdelki za božično- novoletni bazar.

Zadnji delovni dan v prejšnjem koledarskem letu naj je obiskal Božiček.

Ker nam je mar za naš planet, smo izdelali parole in se udeležili Podnebnega teka.

Vtisi s športnega dne 5. c

V Ledni dvorani na drsanju sem bil prvič. Najprej me je bilo malo strah, nato pa me je minilo. Na športnem dnevu mi je bilo všeč, da smo šli z obeh šol. Smešno mi je bilo, ko je sošolka padla in ko smo iskali sošolkine čevlje, saj je bil gospod v garderobi malo nejevoljen.

Emma Kocuvan

Pred drsanjem smo se ustavili v Cerkvjenjaku v šoli. Ko smo prispeli do drsališča, smo si izposodili drsalke, se obuli in začeli z drsanjem. Prvi občutki na ledu so bili zelo čudni. Po kakšni uri drsanja smo imeli malico. Najedli smo se in šli nazaj na led. Sošolki Sanji je drsanje šlo zelo dobro, meni pa ne tako. Proti koncu mi je že kar dobro šlo. Hitro je minilo in vrnili smo se v šolo. Bilo je zanimivo, saj sem padla samo enkrat.

Alja Vogrin

Zelo mi je bilo všeč, da smo s Tinom in Maiem drsali skupaj. Kljub temu, da sem trikrat padel mi je bilo zabavno, saj si nisem nič naredil. Na žalost so me malo ožulile drsalke - očitno nisem izbral prave številke, ali pa jih nisem pravilno zapel.

Benjamin Kocuvan

Kljub temu da sem večkrat padel, mi je na športnem dnevu bilo zelo všeč. Od začetka sem bil malo bolj neroden, proti koncu pa mi je že kar dobro šlo. Komaj čakam, da gremo še kdaj drsat.

Mai Vršič

Športni dan mi je bil zelo všeč, saj sem končno videl cerkvenjaško šolo in sem srečal učence iz matične šole, ki jih nisem srečal že skoraj celo leto. Zabavno mi je bilo, da sva se z Benjaminom veliko hecala. Najprej mi drsanje ni šlo, potem pa vedno bolje. Na drsališču sem se zaletel v nekega fanta, a je ta bil dovolj spreten, da nisva padla in me ujel, tako da nisva padla. Na poti domov mi je uspelo sedeti na zadnjem sedežu, kar je bila moja velika želja. Od utrujenosti sem na avtobusu zaspal.

Tin Korenjak

Tudi meni je bilo na športnem dnevu zelo všeč, saj smo drsali na zelo velikem drsališču. Čeprav sem imela težave z zapiranjem drsalk, me to ni oviralo pri drsanju. Z Emo in Aljo smo ves čas drsale skupaj in prav zabavno je bilo, ko je Ema večkrat padla. Verjetno si bom zapomnila gospoda iz garderobe, ki je bil tečen in mi je dal čevlje pod napačno garderobno št., potem pa jih ni našel. Kljub temu je bil športni dan nepozaben.

Sanja Simonič

Novoletne počitnice

Na božični večer sva s sestrici Rebeko Božičku nastavili mleko in piškote. Naslednje jutro sva ugotovili, da je vse pojedel in spil, v zahvalo pa nama je pustil darila. Daril sva se obe razveselili. Ker moderni Božički hodijo večkrat in zaradi pomanjkanja snega uporabljajo različna prevozna sredstva, naju je pri babici presenetil z okrašenim traktorjem.

Med počitnicami smo bili na smučišču Trije kralji. Bilo je zelo zanimivo. Na sidrih sem prepočasi zapuščala sidra in sem malce padla, kar mi bo ostalo kot zanimiva izkušnja.

Počitnice so prehitro minile, vendar se tolažim, da so konec januarja že naslednje, na katere komaj čakam.

Sanja Simonič, 5. c

Večji del počitnic sem preživela doma. Večkrat smo šli na obisk k omi. Tam je bilo zelo zanimivo. Hodila sem k polnočnici in od Božička dobila Bingo.

V petek smo bili v kinu, kjer smo si ogledali film Avatar. Bil mi je zelo zanimiv.

Novo leto smo pričakali pri botri, kjer smo igrali šnops. Domov smo se vrnili zjutraj ob štirih.

Tudi v ponedeljek smo nameravali v kino, vendar smo se potem odločili za bovling v Murski Soboti. Pred tem smo še šli v MC Donalds, kjer sem jedla »mekčiken« Na bovlincu mi je bilo zelo všeč, saj sem se naučila metati žogo. Tam smo si privoščili tudi kokice in kokakolo.

Po čudovito preživelim dnevu, smo si doma privoščili še zmajski sadež.

Komaj čakam naslednje počitnice, za katere verjamem, da bodo spet polna doživetij.

Emma Kocuvan, 5. c

6. a se predstavi

VANJA

Vanja nima rada branja.
Vanja nima rada spanja.
Vedno polna energije,
vedno dela vragolije.

Vanja vedno gre po hiši,
vedno skriva se v omari.
Gleda telefon
in smeje se kot slon.

Nikoli ne razume,
kako se naj uči,
če jo glava razočara,
zapre oči in zaspi.

Vanesa Žvajkar, 6. a

KO SEM BIL MAJHEN

Ko sem bil majhen,
sem se igral z avtki.

To je bila bolezen!
Ker med nami je bila ljubezen.

Danes med nami je počil lonec,
a pravljice še zdavnaj ni konec.

Aljaž Kozar, 6. a

MIHOVO KOLO

Mihu je kolo zašlo,
čez hribovje čez goro.
Miha je lovil kolo,
čez hribovje, čez goro.

Oooo, prekleto to kolo,
se je kar ustavilo v vasici
in na kavici pri Mici.

O prekleto to kolo,
kar po svoje je zašlo.

Do naselja, do hribovja je odšlo.
Oooo, prekleto to kolo, sploh
se ni ustavilo.

SONCE IN LUNA

Sonce ni Sonce,
Sonce je svetloba, ki
sveti podnevi.

Ko se dan konča,
na mesto Sonca pride Luna.

Luna ne sveti
vedno, a ko je
polna, nebo kar
žari.

Eva Toš, 6. a

MOJA IGRAČA

Moja igrača podnevi se skriva,
ponoči govori in
ponoči sploh ne spi.

Moja igrača podnevi se
s sestro igra,
ponoči pa meni nagaja.

Moja igrača zalo je muhasta,
ponoči mi vedno nagaja.
Mojo igračo zaprl
bom v skrinjo.

Tako pred igračo
imel bom mira polno.

Evgen Par, 6. a

TORTA

Kupil sem si torto, ki lepa je bila,
a eno noč dobila je krila.

Vzleti navzgor,
vzleti navzdol,
hitro jo pojej,
preden odletela bo.

Eva Breznik, 6. a

NEBO

Oblaki so za mene
kot sladki medenjaki.
Moja muca zadnje
čase kar veliko kolca ,
ko zlate zvezde šteje,
se ji zdi, da se ji ena smeje.

Zala Vrbnjak, 6. a

Šel sem na šivanje

Zgodilo se mi je avgusta leta 2016.

S sestro Ano in bratrancem Nikom smo se zunaj lovili. Med tekom, ko sem pogledal nazaj, sem se zaletel v poštni nabiralnik in se poškodoval. Mama mi je rano očistila in zaščitila. Nato sva se odpravila k zdravniku. Zdravnik naju je napotil v Maribor na šivanje. Ko sva prispela v UKC MB, sva zelo dolgo čakala. Na vrsto sem prišel približno ob 18.00. Šivanje me je malo bolelo, dobil sem 5 šivov. Nato sva šla domov. Med potjo domov mi mama ni dovolila, da bi zaspal. Doma sem najprej sestri povedal kako je bilo. Potem sem šel na sedežno in gledal risanko. Roka me je malo bolela. Vsak drug dan sem imel pri osebnem zdravniku kontrolo. Šive so mi po desetih dnevih odstranili. Potem mi je mama tisti del mazala s kremo.

Nabiralnik še imamo vedno, vendar nima več ostrega roba. Ne želim se več tako poškodovati, da bi moral na šivanje.

Evgen Par, 6. a

Cerkvenjak (opis kraja)

Cerkvenjak je v bližini večjih mest Maribor, Ptuj, Lenart in Murska Sobota. Cerkvenjak je kraj v Slovenskih goricah. Leži med rekama Pesnica in Ščavnica. Leži na nadmorski višini 340 m.

Cerkvenjak sestavljajo kraji Grabonoški Vrh, Cogetinci, Grabonoš, Čagona, Kadrenci, Župetinci, Peščeni Vrh, Andrenci, Stanetinci, Smolinci, Vanetina, Brengova, Cenkova in Komarnica.

V Cerkvenjaku živi približno 2000 prebivalcev, ukvarjajo se s kmetijstvom, obrtništvom, ali z delom v bližnjih krajih in tudi s turizmom. V Cerkvenjaku se število prebivalcev viša. Kraj je lepo razvit. Nekateri gredo delat v Avstrijo za večji zaslužek.

Javne ustanove v našem kraju so pošta, zdravstveni dom, knjižnica, osnovna šola, zadruga trgovine z živili, gostilna, bifeji, frizerski saloni in mesnica

Cerkvenjaška kulturna in naravna dediščina je zelo bogata. Imamo cerkev Sv. Antona, kip generala Rudolfa Maistra, Huzarjevo zbirko čebelnjakov, kapele, spomenik NOB in Janezova trta.

Kraj je najbolj znan po Gostišču pri Antonu in lubi vodici.

Matic Kocbek, 6. a

6. b se predstavi

S KOLESOM V VESOLJE

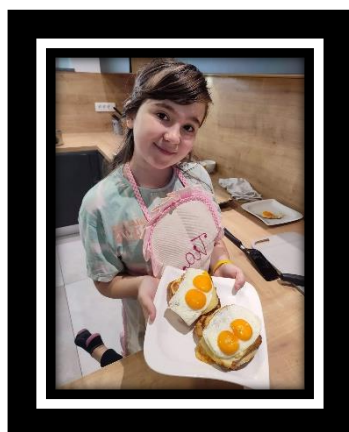
Zgodba govori o mali deklici Lini, ki zelo rada raziskuje vesolje. Vsako noč ob polnoči s kolesom poleti v širno vesolje. Vsako noč obišče drug planet. Na tem planetu spoznava nove prijatelje, nove skrivnosti in še veliko več.

Danes naša mala Lina potuje na Mars. Ponoči se zbudi, ampak ugotovi, da je zunaj huda nevihta. »Hm, kaj pa naj zdaj?«, reče Lina. Polet bo morala preskočiti. Ampak Mars je Linin najljubši planet. Ne bo ga preskočila. Oblekla se je in pohitela v garažo po čarobno kolo. S kolesom je poletela visoko v zrak. Čez pet minut je končno pristala na Marsu. Spoprijateljila se je z marsovцем. Ponudil ji je prigrizek, in sicer popečene utrinke a ni bilo dolgo tako. Na Mars je priletela lunarna pošast. Vsi marsovci so se pripravljali na boj. Lina se ni hotela boriti, saj je vedela, da ima lunarna pošast zagotovo dober razlog za jezo. Pristopila je k pošasti in jo vprašala kaj je narobe. Pošast ji je povedala, da njen planet ogrožajo ljudje, marsovci in Lina so priskočili na pomoč. Prgnali so ljudi in jim povedali, da ogrožajo njihov planet. Ljudje so razumeli in poleteli nazaj na Zemljo.

Od tiste noči naprej Lina pogosteje obiskuje vesolje. Linina naslednja postaja je zvezda Severnica. Komaj že čaka na to potovanje. Konec koncev se je zgodba lepo končala.

Alja Hanžel

MALI ŠEF IZZIV

Letos oktobra sem na televiziji zasledila oglas za Mali šef izziv in se takoj odločila, da bi rada tekmovala.

Že kot triletna deklica sem pomagala svoji babici kuhati in peči. Ko je kuhala, sem zraven nje zelo rada sedela na kuhinjskem pultu. Z leti je ta ljubezen do kuhanja rasla in rasla. Ko smo se preselili v novo hišo, sem sama začela kuhati, še bolj pa peči sladice in torte. Tako, da ni čudno, da me je izziv pritegnil in sem se prijavila. Izziv je potekal tako, da so vsak teden na spletni strani objavili jedi in recepte, ki sem jih preizkusila. Morala sem narediti kremšnite, pico, hamburger, croque madame, puranje rolade s

krompirjevimi princeskami. Pripravo jedi sem morala posneti in fotografirati. Na koncu so od 50 udeležencev izbrali pet finalistov in bila sem med njimi. Potegovali smo se za nagrado 1000 eur. Na snemanje sem odšla v Ljubljano, kjer smo za izziv morali pripraviti palačinke in jih okrasiti.

Moja želja, da bi spoznala prejemnika Michelinove zvezdice Jorga Zupana, se je uresničila. Celotna oddaja bo na sporedu 15. decembra 2022. Na spletni strani malisef.si.

Tia Vogrin

6. c se predstavi

Zaljubljeni medvedek

Za devetimi gorami in devetimi vodami je nekoč živela medvedja družina. V majhnem brlogu so trije mladički bivali z mamo in očetom ter dedkom in babico.

Vsako jutro, preden so odšli v šolo, jim je babica medvedka pripravila zajtrk. Najraje so zajtrkovali medene kosmiče z mlekom. Potem so se oblekli in pripravili torbe. Dedek medvedek jih je odpeljal v šolo. Učiteljica zajkla jih je čakala pred vrati, saj so zaradi dedkove počasne vožnje velikokrat v šolo prišli zadnji.

Že prvi šolski dan, se je najmlajši medvedek zaljubil v lisičko, ki je sedela sama. Rekel je bratoma: »Tam bom sedel.« Vso dopoldne sta medvedek in lisička bila skupaj. Po koncu pouka so se bratje skupaj odpravili peš proti domu. Najmlajši brat je začetek poti vedno molčal, saj je vedno razmišljal, kako bi lisički povedal, da mu je všeč. Brata mu nista dala pametnih nasvetov. Raje sta se mu posmehovala.

Nekega dne, ko so se vračali domov, so že od daleč slišali kričanje mame medvedke. Hitro so krenili proti domu. Oče jim je rekel, naj pazijo kod hodijo, saj so na preži lovci. Mati je močno jokala, ker ni vedela, če se bodo sinovi varno vrnili domov. Tako en teden ni iz brloga odšel noben član medvedje družine.

Oče je potem bil prvi, ki je preveril, ali je varno, če se mladiči vrnejo nazaj v šolske klopi. Ker nevarnosti več ni opazil, jih je naslednje jutro dedek peljal v šolo. Lisička je bila najsrečnejša, ko je zagledala najmlajšega brata.

Po pouku so se spet vračali domov. Iz za grmovja so lovci še prežali na medvedke. Ti niso zaznali nevarnosti in lovci so ustrelili najmlajšega medvedka. Na poti jih je zagledala lisička. Vsa preplašena je planila k ranjencu ter ga objela. Ko je najmlajši medvedek začutil lisičkino toplino, je takoj vstal. Skupaj z bratoma so lovce ujeli ter jih vrgli v globoko reko, iz katere niso prišli nikoli. Doma je babica pripravila odlično pojedino, na katero so bili povabljeni tudi lisička, ki je čudežno pozdravila medvedka, ter njena družina.

Anej Ilešič, 6. c

Čarovnica

Predavnimi časi je živela čarovnica Hilda. Ni bila preveč dobra čarovnica. Imela je mačkona po imenu Mišnik. Hildina težava je bila, da ni bila dovolj spretna z uroki. Ko je Hilda končala čarovniško šolo, je veljala za najboljšo čarovnico daleč naokoli. Če je kdo stal na njenem pragu in jo prosil za pomoč, na primer za ljubezenski napoj, je vedno pomagala. Hilda je imela na zalogi preveč receptov in preveč napojev, zato je vedno izbrala tistega, ki je bil srednje težak. Potem pa temu ni bilo več tako. Hilda ni znala niti izmeriti količine sestavin za napoj, kaj šele da bi znala prijeti za metlo. Že dolgo je ni nihče obiskal. Zgrabil jo je obup. Morala bo nekaj storiti. Samo eno ji preostane. »Preseliti se moram,« je rekla Mišniku. Nekje morajo biti ljudje, ki potrebujejo mojo pomoč in jaz jih bom našla. Zapela je urok in se pohvalila: „No, saj še znam.“ Toda pohvalila se je prehitro. Nenadoma je kotel s truščem zgrmel na tla, knjige pa so se vrtinčile po zraku in Hildi zbile klobuk z glave. Prevrnili so se lonci in lepljiva packarija se je razlila po njej. Šmentana metla, si je rekla od jeze in zardela. Pozabila je izgovoriti drugo vrstico uroka. Med tem se je zbrala množica ljudi. Še nikoli niso imeli čarovnice za sosedo. Vsi so v trenutku izginili. Morda se bo Hilda morala pač sprijazniti, da ima sosede, ki ne vedo, da je zmešana ter da ne zna več čarati. Naslednje jutro jo zbudi Mišnik in ji pove, da je zaspala. Hilda je od vznemirjenih sanj nazaj zaspala.

Neža Druzovič, 6. c

Tri majhne muce

Predavnimi časi je živel stric Ivan. Imel je lep dom, ki so ga lepšale njegove živali. Najrajši je imel psa in muce. Zato so imele posebno mesto, kjer so prebivale. Tam je bilo vse na svojem mestu.

Nekega dne je pred svojo hiško našel v škatli tri majhne mucke. Bile so zelo prestrašene in mijavkale so na vso moč. Ivan je vzel škatlo v naročje in hitro odšel v hišo. Tam jih je ogrel in nahranil. Bile so tako drobcene in lepe, da ni mogel verjeti, da jih je nekdo odvrigel. Njegov pes in muce so tako občudovali te male kepice. Hitro so se zbližali in se začeli igrati. Bil je v skrbeh, kaj bo z njimi. Potrebujejo hrano in dom. Njegova sosedka Majda je izvedela, da je nekdo odvrigel mucke, zato jim je prinesla veliko vrečo hrane. Bil je zelo hvaležen, saj je zadostovalo za kar nekaj časa.

Čas je mineval, mucki so postajali vedno večji. Zmanjkovalo jim je prostora. Nekega dne jih je spustil na vrt, tam so se igrali. Prišel je dan, ko se mucki niso več vrnili. Iskal jih je zaman. Verjetno so odšli v širni svet.

Tian Vršič, 6. c

Deček

Nekoč je živel deček, ki je živel sam. Ni imel nikogar, razen majhne hišice in psa. Njegovi starši so umrli v nesreči, ki se je zgodila na cesti. Poznal ni niti babice in dedka. Najbolj je bil žalosten, ker je pogrešal svoje starše, ki bi mu pomagali. Igrali bi se skupaj, opravili razna opravila. Večkrat se je izgubil v mislih na svojo mamo. Sanjal je, kako sta skupaj prepevala, hodila na sprehode s psičkom. Najbolj je pogrešal božične večere. Skupaj so okraševali smreko, sedeli pred pečjo, pekli sladke piškote. Ko bi lahko zavrtel čas nazaj in bi bil spet s starši.

Nekega večera, ko je bral knjigo, je nekdo potrkal na vrata, Odprl je vrata in zagledal mlad par, ki je iskal prenočišče. Dal jima je prostor, da sta prespala. Zvečer so se pogovarjali, kam sta namenjena. Rekla sta, da iščeta otroka, ki bi živel z njima, saj svojih ne moreta imeti. Povedal jima je, da živi brez staršev in je zelo žalosten.

Mladi par je bil zelo prijete, skupaj so naredili večerjo. Bil je zelo vesel, da ni bil sam, Vprašala sta ga, če bi želel živeti z njima. Takoj je privolil. Potem pa so skupaj živeli, se veselili in ni bilo več samote. Bili so srečna družina.

Taj Vršič, 6. c

NE VEM, ČE VEŠ

Ne vem, če veš, kako mi je,
ko daleč si in čakam te.
Ne vem, če veš, če kdaj se prebudiš
in dolgo tam z menoj bediš.

Ne vem, če kdaj je tudi dan,
ko komaj še lahko si sam.
Ne vem, če slišiš kdaj korak,
ki zdi se ti povsem enak.

Ne vem, če kdaj te vpraša glas,
kam najin zdaj odteka čas.

Hana Kovač, 6. c

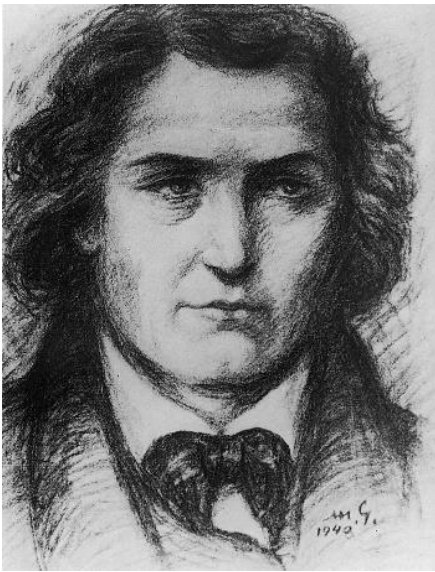
Lepe misli 9. a

Dobre navade je težko oblikovati, a z njimi je enostavno živeti. Slabe navade je enostavno oblikovati, vendar jih je težko živeti. Vse moje navade so iz dneva v dan boljše!

Sprejeti moraš, karkoli ti pride na pot, POMEMBNO JE LE, da se s tem soočiš POGUMNO in z vsem, kar najboljšega PREMORŠ.

Gaja in Špela

Lublanske novice

Z nami je naš pesnik France Prešeren, doktor in pesnik, advokat. Pogovarjala se bova o njegovih pesmih in poezijah.

Pozdravljeni France Prešeren, zanima me ali vas je že od malega zanimalo pisanje pesmi?

Kot otrok me to še ni zanimalo. Živel sem pri stricih, ki so želeli, da bi postal duhovnik in se moja želja o pisatelju še ni pojavila, saj sem svojo usodo predal njim.

Kako so se odzvali tvoja družina in bližnji na to, da bi rad postal pesnik in odvetnik?

Njihova želja je sicer, da bi postal duhovnik, tako da vidno nezadovoljstvo je bilo pokazano. Minimalno podpiranje sem z njihove strani vseeno prejel. Tudi mati je želela, da stopim v duhovniški stan.

Koliko let pa si bili stari, ko ste napisali svojo prvo pesem?

Moja prva balada Povodni mož je izšla v mojih študentskih letih. Balada je nastala zaradi moje neuslišane ljubezni do Zalike Dolenc.

Ali vam je pisanje pesmi šlo dobro od rok ali si potreboval veliko časa, da ste kaj napisali?

Pisanje mi je šlo dobro, vendar v pravem okolju. Potreboval sem svoj mir in tišino.

Kot otrok, kaj si si najbolj želel postati po poklicu?

Želje še takrat nisem imel. Kasneje sem postal advokat, da pravde naredim in pomagam tudi ubogim.

Kaj te je prepričalo, da si začel pisati?

Pesnik sem postal, ker sem ugotovil, da lahko svoja čustva uprizorim tudi na tak način, včasih je kar vrelo iz mene.

Za zadnje vprašanje ali bi rad našim bralcem kaj sporočil za prihodnje?

Svoje življenje uživajte na polno in predvsem svobodno.

Novinarka: **Tara Korenjak, 9. a**

Derendingen, 14. 10. 1582

Moji lubi Slovenci!

Imel sem zelo zanimivo življenje. Kot zasebno tako sem tudi na literarnem področju bil uspešen. Za vas sem izdal že dve knjigi, ki sta za vas zelo pomembni, to sta Abecednik in Katekizem.

Rodil sem se 8. junija leta 1508, vendar v čas mojega rojstva naj ne bi bil točen datum. Svoje življenje sem začel v Rašici pri Velikih Laščah, kjer sem preživel otroštvo in tja sem se redko vračal. V družini nismo bili nikoli revni, a tudi bogati ne, zato so mi lahko omogočili šolanje v tujini. Leta 1520 sem se odpravil v Reko in v Salzburg, kjer sem se seznanil z reformacijskimi idejami. Iz Salzburga sem potoval v Trst, kjer sem se učil od škofa Petra Bonoma. Po končanem šolanju za duhovnika sem dobil svojo prvo župnijo, kjer sem nekaj časa delal kot duhovnik, kasneje pa še župnijo v Ljubljani. Po Bonomovi smrti sem se moral odločiti, da se spet vrnem v Nemčijo in se tam odločil pisati knjige za vas ter jih pritihočiti do vas. V vseh letih mojega potovanja po vseh teh krajih sem ugotovil, kako rad imam domovino ter vas, moji lubi Slovenci. Odločil sem se kljub nevarnostim pisati za vas. Da sem se obrnil k protestantizmu sem se odločil, ker cerkev nikoli ni sledila svetemu pismu. Škofje in duhovniki so večinoma govorili v jeziku, ki ga ljudje niso razumeli. Zato sem hotel to vedno spremeniti in bil velikokrat zaradi tega tudi izgnan iz krajev. Vzglede sem si vedno jemal po začetniku reformacije, Martinu Luthru.

Svojo družino sem ljubil, ker nisem mogel brez žene, sem se trikrat poročil. Imel sem pet otrok, ker pa je na žalost eden prehitro umrl, imam samo še štiri. Delal sem v Ljubljani, kjer sem ustanovil protestantske cerkve ter bil pridigar. Dokončno sem bil izgnan iz Kranjske leta 1565 v pristojnosti deželnega kneza. Zdaj se iztekajo moji zadnji dnevi življenja in delujem v Nemčiji v Württembergu. Še vedno mislim na vas in mi je zelo žal, da nisem v slovenskih deželah z vami, saj ni lepšega od domovine.

Slovenci, bodite trdni v svoji veri in jeziku.

Vaš vdani Primož Trubar

Julija Zorko, 9. a

Film Leto življenja

Romantični dramski film iz leta 2020, ki ga je režiral Mitja Okorn, za katerega je to hollywoodski prvenec.

Najstnik Daryn, ki ga njegov ambiciozni oče Xavier spodbuja k vpisu na Harvard, nekega dne med vtihotapljanjem na raperski koncert spozna Isabelle. Darynu medtem ne uspe priti na Harvard, zato se z očetom spreta. On se vanjo zaljubi in ko ji razkrije svojo ljubezen, mu ta razkrije raka in pove, da nima več veliko časa. Tako skupaj načrtujeta preživetje njenega zadnjega leta. Isabelle v njem prepozna potencial raperja in mu pomaga izdati prvi CD. Kmalu zatem se poročita, vendar Isabelle nekaj dni kasneje umre. Daryn se z očetom po sporu ponovno zbliža in po diplomi se preseli v New York, da bi nadaljeval rapersko kariero.

Mnenje Katje in Maje:

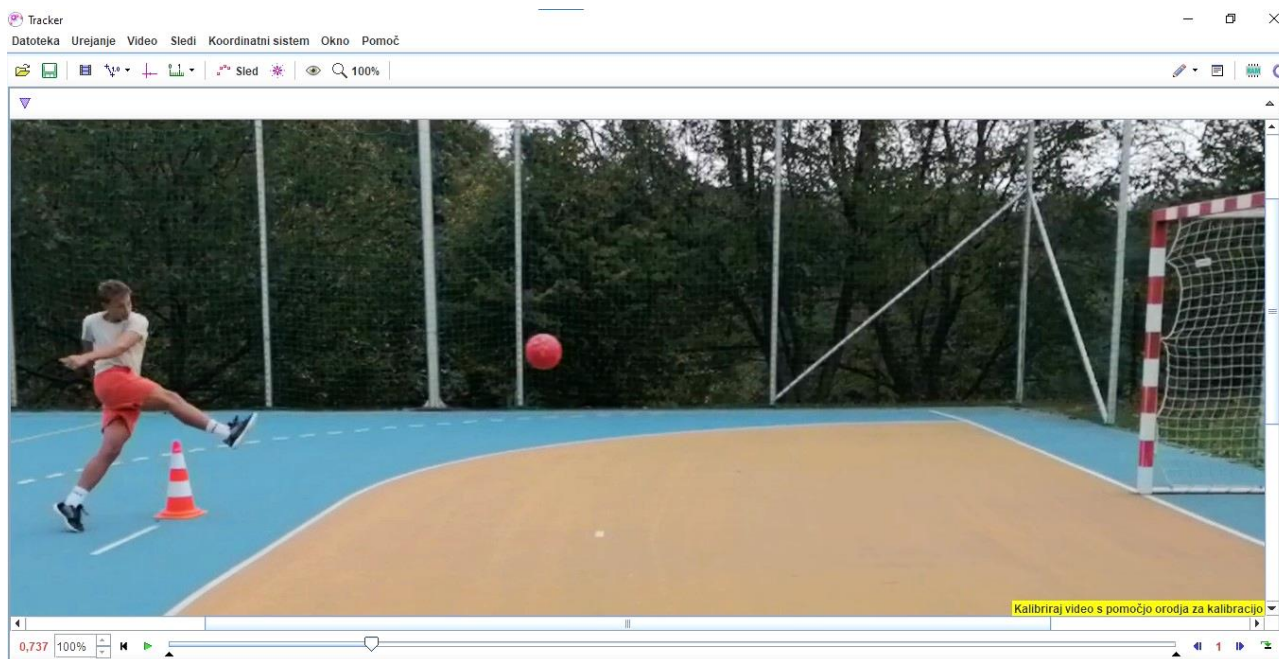
Film je zelo poučen in predvsem čustven. Spoznaš, kako pomembno je, da imaš nekoga, ki te lahko ima zares rad.

Maja Košnik, Katja Rodošek

Nogomet in fizika

Nogometna žoga je kot glavna igralka na malih ali velikih nogometnih igriščih, na asfaltnih, na igriščih z naravno ali umetno travo, pa tudi na površinah z akrilno športno podlago. Igralcu je pomemben lasten uspeh kakor tudi uspeh svoje ekipe. Uspeh so zadetki v gol. Žoga napravi pogosto na stotine metrov, morda nekaj kilometrov, preden se zatrese mreža. Žoga je okrogla in zlasti prožna. Ves čas je v igri spreminjanje in pretvarjanje fizikalnih energij, kot so kinetična, potencialna ter prožnostna. Hitrost igralcev in žoge je precej odločilna za uspeh. Meritve na najvišjih ravneh so pokazale, da doseže nogometna žoga ob najmočnejših udarcih hitrost do 200 km/h.

Kakšne hitrosti žoge lahko ustvarijo najmočnejši devetošolci? Poskus so opravili Vid Breznik, Gal Plohl in Aleksej Žižek. S telefonom smo posneli strele na gol in potem video prenesli v računalniški program za analizo gibanja Tracker. Slednji namreč prikazuje tudi čas med posameznimi sličicami. Tako smo razbrali, da je povprečni čas dotika noge z žogo okrog 0,015 sekunde, pospeševanje pa se dogodi na poti okrog 30 cm, ko doseže žoga največjo hitrost. Glede na čas in razdaljo do gola smo izračunali, da je bila dosežena največja hitrost žoge okrog 90 km/h. Če bi nekdo brcnil žogo do hitrosti npr. 180 km/h, bi vložil 4-krat toliko energije kot naši učenci (to se naučimo pri fiziki v 9. razredu).

Gal Plohl: Svojo nogometno pot sem začel pri petih letih, ko smo se z družino preselili v Cerkevnik. Začel sem trenirati v nogometnem klubu Cerkevnik. Igrišče je 300 metrov stran od naše hiše, tako da ni bila težava iti na trening. Začel sem trenirati zraven veliko starejših od sebe, ker mlajše selekcije niso imeli. Čez nekaj let so se mi pridružili tudi moji sošolci. Ko sem bil v selekciji U-13 in bi moral prestopiti v U-15, niso imeli dovolj igralcev te starosti, zato so poskusili napraviti U-17, a nas je bilo le enajst, kar je premalo za tekme. Zato sem se odločil, da bom treniral v klubu Podvinci. V Podvinci sta prestopila tudi dva igralca, s katerima sem že prej treniral v Cerkevniku in sedaj se skupaj vozimo na treninge. Ko smo prišli do konca sezone 2022/23, smo si priigrali kvalifikacije za prvo slovensko ligo, ki smo jih žal izgubili. Letos nam gre super, saj imamo sedem zmag od osmih tekem in en remi. Trenutno imamo 9 točk prednosti pred drugo uvrščeno ekipo v tekmovanju.

Aleksej Žižek: Nogomet sem začel spremljati pri sedmih letih. V tretjem razredu sem začel trenirati v klubu NK Cerkvenjak, kjer so trenirali tudi sošolci in drugi prijatelji. Tam sem spoznal veliko novih ljudi in prijateljev. Ko sem bil v petem razredu, sem prenehal s treningi zaradi ene zdravstvene težave. Po treh letih, ko sem bil že 8. razredu, sem spet želel trenirati nogomet, ampak NK Cerkvenjak ni imel moje selekcije, zato sva se s prijateljem vpisala v NK Malečnik, kjer sva oba trenirala le pol leta. Sedaj treniram pri NK Pobrežje.

Slavko Toplak, učitelj

Šola v naravi

Pismo iz šole v naravi, KOPE

Kope, 26. 1. 2023

Pozdravljena babica,

Pišem ti pismo s Kop. Po dolgi in razburljivi poti, smo se namestili v sobe. Soba je majhna, ampak prijetna.

Danes nas čaka smučanje. Snega imamo ogromno! Razdelili so nas po skupinah, bil sem v drugi skupini, to pomeni, da že dobro smučam. Imamo prijetne učitelje, smučali smo se dve uri dopoldan in eno uro in pol popoldan, imamo okusna kosila, malico, popoldansko sladico in večerjo! Ob osmih smo v sredo in četrtek brali knjigo Košarkar naj bo in tudi druge knjige! Od smučanja sem vsak dan utrujen. Imeli smo prosti čas in sva s Filipom šla v druge sobe na obisk. V četrtek smo bili v disku, kjer smo plesali, se zabavali, lahko smo si naročili pijačo ... V petek je zadnji dan smučanja. Po kosilu se bomo odpravili domov. V petek, gremo domov, komaj čakam, da vidim starše.

Babica dobro bodi!

Lep pozdrav, Nik

Nik Horvat, 6. a

Šolski otroški parlament

Duševno zdravje otrok in mladostnikov

Kot vsako šolsko leto se je tudi letos v šoli odvijal šolski otroški parlament. Dogajanje je potekalo v sredo, 4. 1. 2023, po božično-novoletnih praznikih.

Na nacionalnem otroškem parlamentu, ki se je odvijal 11. 4. 2022 v Ljubljani, so mladi parlamentarci izbrali novo temo otroškega parlamenta – Duševno zdravje otrok in mladostnikov. To temo bodo predstavniki otroškega parlamenta po šolah obravnavali naslednji dve šolski leti.

Učenci so s svojimi razredniki po razredih obravnavali različna področja te teme. Delo je potekalo v obliki razprav in delavnic. Posebna pozornost pa je bila namenjena tudi preventivnim dejavnostim za ohranjanje dobrega duševnega zdravja.

Šestošolci so bili deležni delavnic o varni rabi interneta, ki so jih izvedli predstavniki Safe.si. Naše duševno zdravje je namreč zelo izpostavljeno tudi vplivom socialnih omrežij na spletu, zato treba temu nameniti posebno pozornost.

Učenci 7., 8. in 9. razreda so ob spoznavanju duševnega zdravja spoznali tudi nekaj srednjih šol, ki so v telovadnici matične šole pripravile tržnico poklicev. Na ta način so učenci bolje spoznali srednje šole, kar jim lahko pomaga pri izbiri le te. Tako so spoznavali načine reševanja težav, kot je na primer ta, če se oseba ne more odločiti glede izbire srednje šole. Sposobnost reševanja težav je namreč zelo pomembna spretnost in veščina, da naše duševno zdravje ne trpi preveč.

Učenci petih razredov pa so spoznavali vpliv besedne komunikacije na duševno zdravje. Sodelovali so v delavnicah Moč besed. Ugotovili so, da pregovor »Beseda udari močnejše kot pest.« drži.

Učenci 5.a razreda so povedali:

V tem dnevu sem se veliko naučila. Uči smo se, kako se lepo vesti do drugih, da jih spoštujemo in da pri tem ni pomembno, kako nekdo izgleda ali če je slaven.

Nina Lončarič

Bilo mi je v redu. Naučil sem se veliko dobrega, kot npr. če nekoga užalijo in se mu potem opravičiš, ga to še vedno boli.

Luka Škrlec

Dan se mi je zdel odličen. Naučil sem se, da moramo biti prijazni drug do drugega.

Anže Košnik

Naučila sem se, da drugim ne smem govoriti grdih besed, ker tega potem ne moreš popraviti. Obnašati se moramo lepo in drug drugemu ne smemo govoriti grdih besed.

Niki Golob

Ta dan je bil super. Pogledali smo si posnetke o duševnem zdravju in se naučili, da če drugemu rečemo grde besede, tega ne moremo nikoli popraviti. Drug drugemu smo na list napisali lepe misli.

Amiel Hašaj

Bilo mi je všeč.

Domen Fekonja

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo mečkali list z deklico in jo ob tem zmerjali. Ko smo ji nato govorili lepe besede in list poskušali poravnati, je ta bil še vedno zmečkan. Ugotovili smo, da izrečenih žaljivk ne moremo popraviti.

Neža Šamperl

Naučil sem se, da ko komu rečem kaj grdega, tega kasneje ne morem popraviti.

Taj Štrucl

Naučila sem se, da če nekomu rečeš grdo besedo, tega ne moreš popraviti. Zelo mi je bilo všeč, ko smo si naredili harmoniko iz papirja in nanjo drug drugemu napisali lepe misli.

Stella Horvat

Zelo je bilo boleče, ko smo si brali grde misli. Potem smo si prebrali dobre misli in spoznali, kako se počutimo ob enih in drugih. Všeč mi je tudi bilo, ko smo list zložili v harmoniko in ti je nanjo vsak sošolec napisal, kaj mu je pri tebi najbolj všeč.

Ajda Berghaus

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo si napisali lepe misli. Naučila sem se, da je duševno zdravje zelo pomembno.

Lana Majhenič

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo si napisali lepe misli.

Leon Šamperl

Najbolj sem si zapomnila, ko je učiteljica prinesla list in na njem je bila narisana deklica. Učiteljica je rekla, naj si predstavljamo, da je to naša sošolka. Deklici smo najprej govorili grde besede, jo zmerjali in ob tem mečkali list. Potem smo ji govorili lepe besede in jo hvalili ter pri tem list ravnali. Ugotovili smo, da se ga ne da več lepo zravnati in da učinka grdih besed tudi ne moremo nikoli popraviti.

Aleksija Perša

KULTURNI PRAZNIK – Prešernov dan

O Vrba, srečna draga vas domača

Od nekdanj lepe so Ljubljanke slovele, al lepše od Urške bilo ni nobene

Pesem moja je posoda tvojega imena

Komu neznana je resnica, da jo ljubim

Večer pred Prešernovim dnevom smo obeležili naš kulturni praznik. Prireditev je nastajala v sodelovanju OŠ Cerkevjak – Vitomarci in Kulturnega društva Cerkevjak. V dopoldanskem času so si prireditev ogledali vsi učenci naše šole in zaposlene, na večerni dogodek smo povabili še občane.

V programu so se prepletale glasbene, plesne, recitatorske in dramske vsebine, slavnostni nagovor je imela gospa Valerija Toš Ilešič. Rdeča nit prireditve je bil Prešeren in njegovo delo ter pomen kulture in umetnosti za ljudi. Po nekajletnem premoru je z nami zaplesala tudi Folklorna skupina KD Cerkevjak.

Po dveh letih je malo Prešernovo nagrado dobila učenka Julija Zorko, podeljujemo jo za ustvarjalnost in delovanje na področju kulture.

Kultura, je tista, ki nam daje smisel obstoja, kultura nas naredi edinstvene, posebne,

požlahtni naše življenje. Kaj bi brez lepe slike, napete knjige, odličnega filma in srčne pesmi, dobri odnosi, prijazen pogled, lepa beseda, objem, stisk roke so kultura.

Brez kulture ni obstoja, *brati in obstati* je zapisal že davno naš prvi književnik Primož Trubar.

Vsako leto se v Sloveniji posvečamo umetnikom (Prešernu, Cankarju, Vodniku, Plečniku) letošnje leto je v ospredju partizanski pesnik Karel Destovnik Kajuh, njegove pesmi pojejo in pojejo še toliko let po končani moriji druge svetovne vojne.

Prešerno s Prešernom,
učiteljica Jožica Vršič Novoselnik

POVODNI MOŽ

Pesem Povodni mož je napisal France Prešeren. France Prešeren se je rodil leta 1800 in umrl leta 1849.

Po poklicu je bil odvetnik, bil pa je kot šolar vpisan v zlato knjigo. Pesmi je začel pisati na Dunaju. Rodil se je v Vrbi na Gorenjskem, kasneje živel pri stricu duhovniku. Rad je otrokom delil fige, zato je dobil vzdevek dr. Fig.

Zaljubljen je bil v Julijo Primic, ki jo je prvič srečal v cerkvi na veliko soboto pred veliko nočjo. Nekatera njegova dela so: Turjaška Rozamunda, Krst pri Savici, Apel in čevljar, Zdravljica, Povodni mož in druge. Sedma kitica Zdravljice je slovenska himna. Franceta Prešerna najdemo na kovancu za dva evra. V Kranju in v Ljubljani ter Vrbi so njegovi kipi. V Kranju je njegov grob. V Sloveniji so umetniki nagrajeni s Prešernovo nagrado.

Prešernova pesem Povodni mož je balada. Balada je srednje dolga lirsko-epska pesem, v baladi nastopa nadnaravno bitje, dogajanje je napeto, konec je vedno tragičen. Pesem govori o najlepši deklici v Ljubljani, Urški. Neko nedeljo se je na trgu odvijal ples, katerega se je udeležila tudi Urška. Tam spozna lepega moškega, povodnega moža, s katerim pleše cel večer. Na koncu Urška in on utoneta.

Inspiracijo za pesem je France Prešeren dobil iz knjige Slava Vojvodine Kranjske, kjer Urško odnese hudič. Deklica Zalika Dolenc je bila deklica, ki je zavrnila Prešerna in njej je napisal to balado.

Prezretnost in ošabnost nista dobri lastnosti lepega dekleta in se slabo končata.

Ajda Druzovič, 8. a

KAMIŠIBAJ - MAVRIČNA RIBICA

Učenci izbirnega predmeta gledališka umetnost, v Vitomarcih, smo naredili kamišibaj predstavo. Dolgo smo ustvarjali in končno nam je uspelo. Poustvarili smo zgodbo o Mavrični ribici. Včasih je bilo pri našem delu napeto in smo se skoraj skregali. Zelo smo se trudili, po naših najboljših močeh, dela je bilo veliko. Naredili smo 10 lepih, okrašenih in barvnih slik. Ko je bil kamišibaj narejen, smo nastopali v vrtcu ter v 1. in 2. razredu. Vsi smo se preizkusili kot kamišibajkarji. Po nastopu smo se sladkali z bonboni. Bili smo srečni in zadovoljni z našimi nastopi. Umetnost obiskujemo: Hana, Zala, Valentina, Lana, Maj in Mai z učiteljico Jožico.

Učenci izbirnega predmeta umetnost,

POŠ Vitomarci

Avtorji besedil o zimi:
Gregor Druzovič, 1. c
Inja Rebrec, 1. c
Maks Sedlašek, 1. c

